

Predmet: Podujevo II (Đukić Željko i dr.)

Broj predmeta: K.V. br. 04/2008

Glavni pretres: 23. 12. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedokinje-oštećene Jehone Bogujevci

Seća se da je 28. marta 1999. godine njena porodica bila u kući strica njenog oca i da su čuli da u bašti neko viče na srpskom. Znali su da su u opasnosti pa su odlučili da izadu iz kuće. Dok su izlazili naišla je grupa od 10-tak policajaca u maskirnim zelenim uniformama. Među njima je bio jedan sa dugom kosom koju je nosio vezanu u rep i jedan koji je preko čela imao povezanu maramu. Naredili su im da podignu ruke, da se poredaju u red, a onda su ih pretresli i izvadili im sve iz džepova. Neka deca su u džepovima imali igračke koje su policajci razbacali. Tražili su da njena baka i starija rođaka skinu marame. Policajac koji ih je pretresao bio je jako mlad, kapu je nosio nakrivljenu na stranu, a pušku je držao preko ruke. Policajci su ih naterali da pređu preko susednog dvorišta i odveli u sledeće dvorište, gde su ponovo morali da se postroje. U tom dvorištu iz grupe civila izdvojili su njenu majku Shefkate Bogujevci. Onda su ih izveli na ulicu ispred stanice policije. U dvorištu i na ulici bilo je mnogo policajaca, svi su mnogo vikali, a neki su razbijali izloge prodavnica. Neko od policajca sa plavom uniformom obratio se Hamdiji Duriqi skinuo mu sa glave tradicionalnu albanski kapu koju je nosio i ošamario ga. Odveli su ga do neke prodavnice iz koje se čula pucnjava.

Vratili su ih nazad u dvorište i ona je videla svoju majku koja je stajala pored kuće i plačući nešto govorila policajcima. U isto vreme, izuzetno krupan i visok policajac sa dugom kosom i bradom, je izvadio nož i njime mahao ispred lica njene rođake Fazlije, ona mu je nešto rekla, nakon čega je on veoma jako ošamario. Kada je ponovo pogledala u pravcu svoje majke videla je da je policajac gura u stranu, čula je dva pucnja i videla svoju majku na zemlji.

Izgubila je svest i sledeće čega se seća su glasovi policajca i da neko govori o tome da je neko pogođen. Policajci su koristili toki-voki. Ti policajci su ih pomerili i počeli da im skidaju odeću, nakon čega su ih ubacili u ambulanta kola u kojima je ona zaspala.

Pogođena je u levu ruku, dva puta u leđa i u levu nogu, a posledice tih povreda oseća i danas jer ne može da u potpunosti koristi levu ruku.

U ovom događaju izgubila je majku, sestru, baku, i deo porodice strica njenog oca. Ne seća se da je bilo ko od policajaca pokušao da ih zaštiti.

Pridružuje se krivičnom gonjenju i ističe imovinsko-pravni zahtev.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnika oštećenih advokata Todorovića odgovara da je policajac koji im je naredio da se vrate u dvorište, bio isti onaj koji je ošamario Hamdiju Duriqija.

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić kaže da se porodica Envera Duriqija nalazila u toj kući jer su izbegli iz svoje kuće i smatrali su da će tu biti bezbedniji. Njen otac, stric i Enver Duriqi otišli su iz kuće prethodne noći, jer su strahovali da će ih policija ubiti. Oni su ostali u kući jer su verovali da policija neće ubijati decu, žene i starce. Njena majka Shefkata je od njih izdvojena dok su sa podignutim rukama stajali u redu i odvedena u neki pomoćni objekat u tom dvorištu. Misli da je policajac koji je Shefkatu odvojo od njih, bio isti onaj koji je kasnije u nju pucao, ali ne zna da li je to lice pucalo i u njih.

Tokom boravka u bolnici u Prištini/Prishtina imala je loš tretman, nije redovno dobijala hranu i medicinsku pomoć. Prva osoba koja ih je posetila u bolnici bio je njen stric Safet Bogujevci.

Saslušanje svedokinje-oštećene Lirije Bogujevci

Seća se da je bila u bašti, da su izašli na ulicu, a da je njena majka prethodno bila odvojena od njih, a zatim vraćena. Ne seća se pucnjave jer se prethodno onesvestila. Među policajcima videla je nekog srednje visine, sa ožiljkom, dugom kosom i tamnom bojom kože, kao i nekog visokog, krupnog, mišićavog sa bradom. Policajac koji ih je pretresao bio je veoma mlad. Ne saća se osoba koje su joj pružile pomoć, ali misli da su oni imali drugačiju uniformu od onih koji su pucali u njih.

Bila je pogođena u vrat, leđa i rame, a pola malog prsta joj je odsečeno. Njeno zdravlje trajno je narušeno od posledica ranjavanja, a trpi i mentalno, jer mora da uvek iznova objašnjava odakle joj ožiljci koje ima na telu.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić odgovara da je u ovom događaju ubijeni njena majka Shefkate Bogujevci, baka Shehide Bogujevci, sestra Nora Bogujevci i rođaci Shpend i Shpetim Bogujevci, Sala Bogujevci, Nefise Llugaliju i njena snaja Fexhrie Lugaliju.

Saslušanje svedoka-oštećenog Fatosu Bogujevci

Njegova, porodica njegovog strica i dve njihove rođake su 28. marta 1999. bile u kući, kada su videli da se srpska policija nalazi u okolnim dvorištima. Odlučili su da je bezbednije da odu u kuću strica njegovog oca, koja se nalazila u istom dvorištu i u kojoj je boravila porodica Envera Duriqija. Njegova baka je otišla u njihovu kuću po hranu i tada su videli da policija ulazi i u njihovo dvorište. Odlučili su da izađu iz kuće. Poneli su ranije pripremljene torbe sa najpotrebnijim stvarima. Pošli su prema izlazu iz dvorišta, ali ih je neko od policajaca zaustavio i naredio im da ostave stvari koje su nosili. Pretresao ih je policajac koji je izgledao veoma mlado, mršav, sa većim ušima i koji je kapu nosio nataknutu. Dok je pretresao njegovog rođaka Genca, koji je tada imao 9 godina, iz džepova su ispali klikeri i pali i blato. Neko od policajaca naredio da prestanu sa pretresom. Seća se nekog veoma krupnog i visokog policajca sa bradom i šlemom na glavi. Policajci su ih, preko razvaljene ograde, sproveli u susedno dvorište. Odatle su odvedeni u sledeće dvorište u kome je neki policajac zaustavio njegovu majku, a njih ostale su, kroz uski prolaz, izveli na ulicu.

Tu je bilo mnogo policajaca u različitim uniformama. Seća se jednog koji je imao dužu kosu koju je nosio vezanu u rep. Mnogi od njih su vikali i razbijali izloge na prodavnicama. Primetio je komšiju Selmana Gashija koji je stajao na vratima neke prodavnice. Policajac nižeg rasta, srednje debljine, sa tamnim pantalonama i policijskom jaknom preteći se obratio Hamdiji Duriqiju i ošamario ga. On je nešto rekao, nakon čega su druga dvojica policajaca Hamdiju Duriqija i Selmana Gashija odveli u restoran iz kog se čula pucnjava.

Naterali su ih da se vrata u dvorište. Video je svoju majku, koju je visoki policajac sa kratkom crnom kosom, odveo do manje zgrade u dvorištu. Neki policajac obratio se Fexhrije Llugalliju, a kada je ona pokušala da odgovori da ne razume srpski, izvadio je nož i njime mahao ispred njenog lica, vikao je na nju i udario je u glavu. Ponovo je video svoju majku koju je neki policajac držao za zadnji deo odeće i gurao ka kraju bašte. Čuo je da je rekla *pa to su samo deca*, nakon čega ju je taj policajac odgurnuo i pucao u nju. Počeli su da vrište i plaču. Čuo je pucnjavu, ali nije mogao da vidi ko je pucao. Neko kratko vreme trajalo je zatišje, a onda se pucnjava ponovila. Zatvorio je oči i pravio se da je mrtav. Nakon što je pucnjava ponovo prestala, čuo je neki razgovor preko toki-vokija. Par minuta bila je potpuna tišina, a onda su došla dvojica policajaca sa plavim uniformama i doktorskim mantilima preko njih. Izvukli su ga,

uvili u neko ćebe i odneli do policijskih kola. Video je policajce koji su iznosili robu iz prodavnica i unosili je u neki kamion. Prebacili su ga u drugo vozilo u kome je bila Jehona i njime su odvezeni do bolnice u Prištini/Prishtin.

Povređen je u obe noge - u desnoj sa dva, a u levoj sa tri metka.

Pridružuje se krivičnom gonjenju i ističe imovinsko-pravni zahtev.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kadnić kaže da je policajac koji ih je pretresao, po naređenju drugog prestao sa pretresom. Tu dvojicu video je ponovo u bašti u kojoj je izvršeno streljanje. Nakon što je prestala pucnjava čuo je da policajci razgovaraju motorolom. Taj razgovor izgledao je kao naređenje da se prestane sa pucnjavom. U vozilu kojim su prebačeni do bolnice u Prištini/Prishtina pratio ih je policajac sa, kako se njemu činilo, mentalnim problemima, koji se veoma čudno ponašao. U bolnici je, od bolničkog osoblja, imao izuzetno loš tretman. Operacija vađenja projektila iz nogu vršena mu je bez anestezije, trpeo je jake bolove i plakao je, a doktor ga je zbog toga udario. Dva dana proveo je bez hrane. Hrana koju je dobijao kasnije, bila je nedovoljna. Seća se da su ih intervjuisali novinari iz inostranstva, a doktori su im prethodno rekli da izjave da su povređeni od NATO bombi.

Saslušanje svedoka-oštećenog Safeta Bogujevci

Noć pre ubistva njegove porodice, on i njegov brat, su iz straha od policije, napustili kuću. Nisu bili zajedno jer su mislili da će na taj način izbeći da obojica budu ubijeni. Skrivao se na raznim mestima u gradu i okolnim selima.

Za ubistvo porodice saznao je tek nakon 25 dana. Za to vreme mislili su da su i oni kao i ostali građani Podujeva/Podujevë, isterani iz kuće i da se nalaze sa ljudima koji su bežali. On i njegov brat bili su u selu Kolić/Koliq, kada im je neki čovek iz Podujeva/Podujevë, čiji je sin bio u bolnici u Prištini/Prishtina, doneo pismo koje je napisala Saranda. Sa Enverom Duriqijem otišao je do Prištine/Prishtine. Noć su proveli u napuštenim albanskim kućama. Sutradan je otišao do bolnice i na prijemnom odeljenju rekao da traži decu koja su stradala od NATO bombi. Odveli su ga do Sarande i Jehone, koje su izgledale veoma loše i koje su mu ispričale šta se desilo.

U ovom događaju ubijena je njegova supruga Sala Bogujevci koja je imala 39 godina, sinovi Shpetim i Shpend od 9 i 12 godina, majka Shehide Bogujevci od 69 godina. Ubijene su i njegova tetka Nefise Llugalliju i njena snaja Fexhrie Llugaliju, koje su, iz sela u kome su živele, došle kod njih, jer su se nadale da će tu biti bezbednije. Ubijena je i cela porodica njegovog prijatelja Envera Duriqija. Po njegovom saznanju zločin se dogodio u dvorištu kuće Halima Gashija.

Nakon rata, učestvovao je u iskopavanju posmrtnih ostataka svoje porodice. Video da je glava njegovog mlađeg sina Shpetima bila odvojena od tela.

Pridružuje se krivičnom gonjenju i ističe da bilo kakva imovinsko-pravna naknada ne može da mu nadoknadi gubitak porodice.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić kaže da je, sve vreme dok nisu saznali za ubistvo njihovih porodica, njegov brat Selatin Bogujevci je bez prestanka obilazio sva mesta na kojima su mislili da mogu da budu. Hteo je da ode u Podujevo/Podujevë, ali to nikako nije bilo moguće, jer je u gradu bilo puno policije. Tek nakon dolaska snaga KFOR-a vratili su se u Podujevo/Podujevë i iskopali posmrtnu ostatku ubijenih članova svojih porodica.